

БЕЛАРУСКИ ШЛЯХ

Адрес редакцыі і адміністрацыі:
Серпуховская вул. д. № 12

Рэдакцыя адчынена ад 1 да 2 гадз.
пасля паўдня.
Адміністрацыя—зрана ад 10 да 2 гадз.
У вечары ад 5 да 7 гадз.
Рэдакцыя пакідае за сабой права на-
праўляць перасыланыя рукапісы і ко-
респондэнцы.

Цана
асобн. нум. 15к.

Надпіска: з дастаўкай да дому ў Мен-
ску на 1 месяц 3 рублі.

Цана абвестак:
за першы пятыгу на 1-й страі. 1 ру/
на звычайнай—50 кал.

Штодзенная грамадзка-палітычная газета.

№ 55.

Менск. Пятніца 31 мая 1918 г.

Год I

Абвестка.

Канцэлярыя Нямечкага Граданаачальніка пераводзіцца 1-го чэрвеня гэт. року у дом № 14 на Падгорнай вуліцы.

У гэты дзень заняцця прайзводзіцца ні будзе.

Менск 31/V.

Тэлеграмы з Кіеву ад 24 гм. прынеслі цікавую і надта важную для Беларуска-Вялікарускіх стасункаў вестку:

На першым пасядзенні пленума Украінска-Вялікарускай мірнай канферэнцыі 23 мая у Кіеві, маршалак украінскай дэлегацыі Шайнцэлі запытаўся ад імені ляхаў замель будзе гаварыць Вялікаруская дэлегацыя, бо Беларусь, Сьбір, Дон і Каўказ ні прызнаюць уласці савецкага ўраду.

Атказ галавы Вялікарускай дэлегацыі, што гэта—унутрэняя справа Расіі, ні здаволіў украінцаў і на пасядзенні сваім 24 мая украінскай дэлегацыя зажадала асвай формуліроўкі паўнамоцтваў Вялікарускай дэлегацыі з агульнай абавязаннем зямель, ад імені якіх яна будзе прамаўляць. На гэтым пасядзенні прынята.

Большэвіцкія «міратворцы» ні першы раз чуюць ужо гэтае запытанне—ад чыйго імя ні ляхы прамаўляюць. Такое пытанне ставілася ім і на Берэсцейскай мірнай канферэнцыі, толькі што справа гэтага ні разглядалася тамка асобна і прынцыпальна.

Бо і ў самой рэчы ні можа быць ні цікавым для старан, уступаючай у перагаворы з большэвікамі пытанне каго яны рэпрэзентуюць.

Возьмем хаця бы даны вы-
падак—перагаворы Украінска-Вялікарускія. У той час, калі сама Украіна знаходзіцца ў найменшых стасунках з Цэнтральнымі дзяржавамі і карыстае з іх помачы, калі Беларусь шукае добра-суседскіх адносін з Нямеччынай і Каўказ—паўдзённая-заходняя дэлегацыя—знаходзіцца ў пэўнае палітычнае згоды з Турцыяй—калі ўсе гэтыя на-

роды і краі так ні іначэй хі-
ляцца да Цэнтральных дзяр-
жаваў і іх хаўруснікаў, Сь-
бір гатовы падзецца амерыкан-
ска-японскім уплывам, і най-
сці на хаўрус з гэтымі дзяр-
жавамі, якія спрабуюць за-
безпечыць ей усе чаго ні да-
вала Сьбіры Вялікарусія а
найперш за ўсе унутраны спа-
кой. Закаспійская абласць і
Туркестан так сама ні могуць
лічыцца безпрэчна належаю-
чымі яе уплыву. Ішчэ восень
1917 году прынесла адтуль
весткі аб голадзе, якія за-
хапіў гэтае джэрэло рускай
бавоўны. Зіма 1917-1918 го-
ду разказвала аб фактах ства-
рэння абласнага Закаспійска-
га ўраду, разгоні яго большэ-
вікамі і атвалтаванні сартска-
банкірскага нацыянальнага ру-
ху, саўсім у кінталце царскіх
«усмірэнняў». Віена гэтаго
году дала вестку аб тым што
Туркестан на далей адмаўля-
ецца быць дастаўчыкам ба-
воўны для Маскоўскіх ману-
фактурстаў. Англія, каторая
і да гэтаго мела сюды доступ
праз Афганістан, цяпер атры-
маўшы ад Расіі манополію
я. свае інтарэсы ў Персіі,
грэба думаць пастараецца вы-
карыстаць гэты факт як най-
лепей і зрабіць магчымым
стварэнне Закаспійскай дзяр-
жавы пад сваёй апекай. Сым-
наці жыхароў будучы ў гэтым
выпадку на старане тых хто
дасць ім арганізацыю, спакой,
а з імі хлеб, а ні з большэ-
вікамі.

Так на далёкіх рубяжках. А
у самым цэнтру з яго нілі-
чаным чыслом рэспублік, воль-
ных гарадоў сёл і нават сель-
скіх сходаў розных орыента-
цыі за і проці большэвікоў і
таго, што яны робяць і ні пе-
ралічыць.

Якую ж вагу, якую рэаль-
ную вартасць могуць мець
умовы, якія заключаюцца б
с прадстаўніцамі рэпрэзентую-
чымі пры даных акалічнасць-
нях німа ведама каго?—Разу-
меюцца ні якой. І бажанне ук-
раінскай дэлегацыі грэба ві-
таць як дальнавіднае і разу-
мае. Маладая дзяржава ні мо-
жа класіці ў свой фундамент
нізакгартаванай цэны. А такой

цэнай была б мірная умова «з
ніведамымі людзьмі». Станоу-
нае захаванне украінцаў на
гэтай пазыцыі змусіла б у
канцы імперыялістаў «соцыя-
лістычнай» рэспублікі зрабіць
сыстэмы рахунак сваім сілам
і раз на заўсёды абвесці свае
рубяжы.

Мы—беларусы можам вітаць
гэтую настанову і з другой
прычыны: яна дае нам ішчэ
раз магчымасць выступіць як
асобная сіла на міжнародным
паянгу.

Проба беларускага ўраду—
Выканаўчага Камітэту 1 Агуль-
на беларускага зьезду мець
сваіх прадстаўнікоў на Берэс-
цейскай канферэнцыі і пад-
трымаць на ей інтарэсы Бела-
русі ні удалася. Тады так са-
ма рэпрэзэнтанты ні маючай
дзяржаўных граніц большэвізіі
казалі што гэта—унутрэшні-
руская справа і гэтак зрабілі
адвод Беларускай справе.

Цяпер Беларускі Урад па-
вінен настаяць каб інтарэсы
Беларусі ні асталіся замоўча-
нымі і павінен дабіцца гэтаго
экстрэмнымі мерамі.

Агульныя весткі.

ЦЮРЫХ 27/V. Газета «Цю-
рыхэр Тагесцайтунг» паведам-
ляе с Сьбіраў. У ірландзкім
графстве Корк выйшлі
гарачыя інцыдэнты. Аддзя-
ленне паліцэйскіх часьцей па-
вінна было арыштаваць Дры-
скольды, прэзідэнта партыйнага
камітэту, аднак-жа было спат-
кана рэвалюцыйным выстрэламі.
Дом прэзідэнта прэтыварыўся ў
фартэцыю, так што паліцыя
была прымушана прыступіць к
асадзе. 6 чалавек арыштавана.
Дрыскольды нібы то схваўся.

ФРАНКФУРТ НА МАЙНЕ,
27/V. Як паведамляе газета
«Матэн», Керэнікі прыбыў на
скандынаўскім параждзе ў
адзін Канадзкі порт.

АМСТЭРДАМ 27/V. Ангель-
ская белая кніга апублікуе, што
у 1916—17 г. ангель-
скія дзяржаўныя даўгі павя-
лічыліся амаль на суму ў
2,000 мільёнаў фунтаў.

лінгаў. Агульная цыфра доў-
га Англіі за фінансавы 1916—
17 г.—4.063,644,981 фунт.
стэрлінгаў.

ГААГА, 27/V. Наміж аме-
рыканскімі тэлеграфічнымі слу-
жачымі развіваецца моцны
рух, маючы забастовачны ха-
рактар, дзеля таго што, як
паведамляюць амерыканскія
газеты, ім забаранілі право
сабравання. Упраўленні пацвер-
джаюць, што рух часцю мае
большэвіцкі характар.

РОТЭРДАМ, 27/V. З Ір-
ландзіі ў Лёндане атрымоў-
ваецца вельмі мала вестак.
Шмат вялікіх безпарадкаў бы-
ло ў Сэрры, дзе былі каліфі-
скаваны вялікі запас гарачага
узброення і узброенных пры-
пасаў. У Стыяры выйшло уз-
броеннае сапраціўленне про-
ці ірландзкіх констаблей і
войска, пры чым з абедзвух
старон было шмат раненых і
забітых. У Корцы Сін-фэйне-
ры паднялі вялікі склад з
амуніцыяй для амерыканскіх
салдатаў. Усе правінцыі ус-
ходняй і паўднёвай Ірландзіі
абвешчаны на военным стано-
вішчы.

КОУНА. «Baltisch-litau-
ische Mitteilungen» (бышая
Korresp. B.) наказывае:

Глаўнакамандуючы на Ус-
ходзі прыц Леопольд Бавар-
скі пры пачальніку упраўлен-
ня Об Ост. ф. Фалькенгаў-
зену прыпыў літоўскіх кіраў-
нікоў: праф. пралата Ольшэў-
скаса і старшыню літоўскай
рады Смэтону. Яны высказалі
сваю падзяку за вызваленне
Літвы і дадзеную летась пад-
могу 300,000 марак.

На беларускім шляху.

У Радзе Б. Н. Р.

Гэтымі днямі Радз навясць-
ціў прадстаўнік Койданаўскай
Беларускай Рады,—старшыня
іе вык. кам. ягом. І. Бурвель,
які зрабіў паведамленне Сак-
рэтарыяту аб чыннасці Кой-
данаўскай Рады і ўзяў інфор-
мацыі аб стане беларускай
справы ў абодны момант і ін-

струкцыі для далейшай працы
Рады.

— Паваўчора выехалі з
Менску дэлегаты у Радз Б.
Н. Р. ад сходу грамадзян
Бабруйскага павету ксяндз А.
Астрамовіч і п. Носовіч. Мэ-
та дзеля якой прыбывалі дэ-
легаты у Менск акрэслена
рэцэсам (пратаколам) сходу,
коію якога дэлегаты мелі з
сабой:

«Пратакол. 1918 году маі
19 дня. Мы, ніжэй падпісан-
ныя, грамадзяне Бабруйскага
павету, сабраўшыся ў памяш-
каванні пана Заржэцкага, у два-
рэ Абольцы, паставілі: 1)
выбраць прэсідэнтам сабравання
ксяндза А. Астрамовіча і эк-
спэратаром студэнта Кіеўскага
Коммэрцыйнага Інстытуту п.
Носовіча; 2) Паслаць дэлега-
цыю у Менск для выяснення
бягучых палітычных спраў Бе-
ларусі. Дэлегатамі выбраць
к. А. Астрамовіча і п. Но-
совіча; 3) Давць дэлегатам та-
кую праграму:

а) форма ўраду, жадаемая ў
Беларусі;
б) урадовая мова;
в) прасіць найвышэйшым
Беларускі Урад, каб акраіны
Беларусі, што ні уступілі ў
дзяржавні абшар былі як най-
хутчэй да яе далучаны;
г) Каб у пачатковых шко-
лах навучанне вылося ў бела-
рускай мові і з беларускіх
кнігаў;

д) дамагацца ад Ураду, каб
як найхутчэй была устаноўле-
на краёвая адміністрацыйная
ўласць;

4) выдаць упоўнаважэння
Менскім дэлегатам».

[Подпісы старшыні, пісара
і членаў сходу у лічбе 12
асоб].

Беларускі тэатр

У суботу 25 траўня драма-
тычнай сэкцыяй «Беларускай
Вучнёўскай Грамады» быў на-
стаўлены сцэнічны абразок у
2 дзеях Т. Гупчы «Антось
Лата».

Раней, як пісаць аб ігры
артыстаў-вучняў, я навісь
смулкам сказаць, што ў апош-

ні час Беларуская Вучнёўская Грамада пачала хіліцца к распаду. Быў я на першым іх сходзе і бачыў як горача браўся маладыя сілы да працы—працы на ніве адраджэння роднай нам бацькаўшчыны Беларусі. З якімі падзеямі яны ўзяліся за працу на першы пачатак! Але ніхvat грошы зрабіў тое, што Грамада разбілася на секцыі, на драматычную секцыю паклала ўсе надзеі на дабыццё фундушаў. Паставілі былі колькі спектакляў і прыціхлі, такім чынам касса Грамады зноў апусцела. Цяпер дзякуючы А. Андрэяву (Галава Грамады) аджывілася праца драматычнай секцыі. А. Андрэяў многа мае карысных думак, але толькі ці ён правядзе іх у жыццё?

Дзеля таго, што ігралі маладыя сілы, яшчэ ні сусім добра знаёмыя са сцэнай, мы ні маем права ад іх патраба-

ваць праўдзівых спэціфічных пугарства. Хаця паміж імі ёсць шмат здольных як напрыклад: А. Андрэяў (у ролі Антося Латы, ён жэ рэжысёр) Глеб (у ролі шынкара Баркі) і Сідаровіч (у ролі шынкара Лай) каб яны паналі у рукі добрага рэжысэра, то выкаваліся б на добрых артыстаў. Наогул ігралі добра.

Палачанін (у ролі Габруся), Санковіч (у ролі Рыгора) ігралі нічога сабе. Можна толькі закінучь тое, што за надта рабілі тыпаў п'яных, чым перашкаджалі добрай ігра Антося Лата. Калітоўская (1 здань) іграла б добра але я раю лепей вучыцца ролі і ні сцэны расейскіх слоў. Добра трымаўся Сучынскі (2 здань) і Лобановскі (нізанаеми).

Наогул трэба падзякаваць гэтым маладым сілам за іх працу і пажадаць каб далей яны ні пакідалі яе. П.

Лісты з вескі.

III.

Сяодня да Вас, нашыя паважныя гаспадынікі, звертаюся. Да Вас, прыдаўшых сваёй працавітасцю славу для Літвы беларускімі мёдамі, беларускімі сырамі, беларускай вандлінай. Чаму ўсе гэтыя прысмакі ахрысцілі Вы літоўскімі—Вам хіба толькі і ведаць. Я ні зайздрую славе Літвы, як і ні зайздрую смаку літоўцаў, у каторых давалася мне папрабаваць—ні менш слаўнай, нят у прыказках—стравы: гароху с капустай. Хай літоўцам будзе слава, а нам хоць сытасць.

Чытаючы старадаўнія кронікі аб фестках, якія адбываліся ні ў Шаўлях, Коўні, чы нят Вільні а ў Міры, Навагрудку і іншых беларускіх аймаках, ні кажучы ўжо аб Несвіжы,—я заўсёды аблізваюся. Але адным аблізваннем сыт ні будзеш. Ось, дзеля таго і звертаюся да Вас, гаспадынікі на Беларусі, каб у сёлетні цяжкі для нас год, вы узлілі ў свае ўмелыя, працавітныя рукі тую частку хартоў, якая дагэтуль або саўсім у нас марнавалася, або мала была выкарыстана.

Вам лепш, як каму, знано, што ў нас—на Беларусі, пачынаючы ад згону снегу, калі на пасоках з'яўляюцца смаршчкі і канчаючы замарозкамі, калі нашы сасновыя ўзгорачкі чырванюць ішчэ ад рыжкоў,—праз увесь гэты працяг часу заўсёды нешта знойдзіцца, што так, чы іначэй можна выкарыстаць для спажарняных запасаў на зіму.

Рабіць іх паводлуг рацэнтаў знамай кніжкі «gospodyn Litewskiej» [я пераконаны, што сама аўтарка ні толькі ні з Літвы, але і на літоўску ні слова ні ўмела] пэўна ж можна было б з ганталёвага пазеку, але сёлета ў нас ні драг як раз тых прыпраў, якіх

тыя рацэнты так багата вымагаюць: цукру, масла, мукі і інш. фрыкасаў. Значыцца трэба выдумаць нешта іншае, новае, можа менш смачное, але больш эканомнае. А прыдумываць ёсць с чаго: пачынаючы ад грыбоў, ягад, варыва, фруктаў, рыбы, ракаў, звырны і канчаючы жалудамі.

Мы, напрыклад, добра ведаем смак і сокаў, і канфітур с суніц (паземак), але бадай, ні ўсім знаны ні толькі вельмі прыемны смак, але і надта здаровы напітак, за мест гарбаты з гэтых самых—сусоных ягад.

Мне давалася ў случыне бачыць у аднаго лясніка чырваносенскія ад суніц пракосы. На мае пытанне, чаму іх ні збірае той атказаў: «ядзім колькі—можам, а на продаж німа куды несці—надта далёка». І вельмі здзівіўся чалавек, калі даведаўся, што гэта ягада сусоная мае вялікую вартасць і цану ў пражыццях.

Вартасць і карысць сусоных чарніц знаны кожнаму, а тым-часам найбольш носюць іх на продаж свежымі, дзеля чаго траціцца шмат лішняго часу. У Менск носюць і возюць іх за верст сорак, дзе гандляры перараблялі іх на віно. Колькі у Менску такога віна разыходзілася—даведацца можна было б па нашых парафіях. Я сам бачыў у гандляра віном, як ён наліваў прыгатаваны, вядомым ім спосабам, чарнічнік у бутэлькі, печатаваў і лізнуўшы языком, наклеіваў этыкетку: «церковное вино. Кагор. Вышній сорт».

Бельц у нас вёскі надта багатыя на вішні. Напрыклад Гайна (мэньск. пав.). Айнаравічы (здаецца, барыс. пав.) прадаюць вішнён на тысячы рублёў. Селета цаны на іх ні будзе, бо віна цукру, а тым часам сусоная вішні могуць мець добры збыт; але трэба іх сусыць на мейсцы.

Ні ведаю, чы можна на зі-

му рабіць якія запасы з нашых рыб, але мне здаецца, што каб удалося замарываць нашыя гаркушкі, а асабліва смачныя—мала хіба уступілі б яны у смаку сардынкам, чы кілкім, ні кажучы ўжо а бычках.

У Нішчыне і Случчыне давалася мне зімой есці дзікія качкі ў летку марынаваныя, як іх там называлі. Каму давалася быць у гэтых паветах—на балотах у Пятроўку, калі рулька стрэльбы так награвалася ад стрэлаў па звырныне, што дакрапуца вельга, той ведае колькі гэтага добра там можна набіць.

А нашыя жалуды? Ні кажучы ўжо аб карысці іх для жыцця, якую смачную і сусоную каву можна з іх, дамаваць зёрня, прыгатаваць.

І гэта ішчэ малая частка таго, што я ведаю, што я надта мала ведаю.

Дык ось, трэба людзям больш практычным, надкладаючым, сабрацца, абмазваючым усё гэта і ўзяцца да работы.

Мне здаецца, што найпатрабнейшымі і найкарыстнейшымі для нас былі б сушарні, наладжаныя на пэўных пунктах, куды акаліца магла б збіваць ягады, грыбы, фрукты і т. п.

Ні шкодзіло б, я думаю зарганізаваць з добрых паліў, нічых дружыны, а так сама дружыны і рыбалоўаў.

Ні акладна выдаць брашурку на рожных мовах с кароткімі і яснымі парадамі с чаго, у якім часе і як карыстаць, і разаслаць гэту кніжку як найшырэй.

Паназначаць раённыя інструктары, чы інструктары да каторых пэўная акаліца магла б звертацца за парадамі.

Ось, на першы пачатак і ўсё.

Дык—у добры час—за работу—да працы! Каб і самім было што есці і каб людзей маглі пачаставаць.

Я. Ш.

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

Выдача цукру па новых бонавых кніжках па 2 фунты на порцыю адбудзецца, дзеля формальных прычын, троху паздней 1-го чэрвеня, дзеля таго што прасіцелеў аб перамене №№ бонавых крам бонавае бюро адсылае да 5-го чэрвеня.

Пакуль што па 1/4 ф. цукру на душу выдаецца па старых бонавых картках.

Усе думскія паставы ад часоу перавароту і выбарны новай думы па сягоняшні дзень запатрабаваны новым мескім галавою Хржонскаўскім дзеля азнаемлення і прагляду ўжо выпоўненых з іх і ні выпоўненых.

Эвакуацыя афіцэраў, ідучы плянамерна паменьшыла лік асоб карыстаючыхся афіцэрскай прыпынкам у памешканні духоўнай семінары ад 275

Афіцыйнае паведамленне нямецкага вярхоўнага камандавання за 29 мая 1918 року.

З А Х А Д: На палёх бітвы ад Ізербіса да Уазы працягвалася паднятая баювая чынасьць; французскія часткі атакі паўднёвай Іперна ні ўдаліся. Захадней Мундье ніпрыйцель ў мейсцовым наісёку ўварваўся ў Канціны.

Арміі генэрал-палкоўніка фон-Бён і генэрала ф. Велва (Фрыца) групы Нямецкага Кропиринца пабеданосна працягвалі учарайшы наісёк, пасьпеваючы на падмогу французскія і ангельскія рэзервы былі адкінуты.

На правым флангу дывізіі генэрала фон-Парыш зніклі насля адбіцця французскіх контр-атакаў мейсцовасці з Тонні—Сорні і ўзвышша паўночна-захадней Суассона. Насля заўзята бою войска генэрала Нікура зламалі спраціўленне ніпрыйцеля на ўзгорках Конт. Форт Конт быў захоплены і ўзяты Врані і Нісей. На паўднёвым беразі р. р. Эм і Валь былі ўзяты ўзвышша захадней Сіры.

Корпусы генэралаў фон-Вінклера, фон-Конта і фон-Шметова перайшлі р. Вель і ўзялі Брэзо і Фім. Мы знаходзімся на ўзвышшах паўднёвай р. Вель.

Войскі генэрала Эльзе заўладалі ўзвышшамі паўночна-ўсходней Пандлі і ўзялі Франкю і Гэра ды змагаюцца з узвышшым Ціры.

За без перестанку ідучымі ўпярод нехатою, артылерыя і мінакідчыкамі, сьледуючы лятуні, газавікі і войска зьвязі Прадукцыяная праца сапёрных, жалезнадарожных рабочых будаўнічых атрадаў палітае адоленне поля бітвы і падвозку боевага снараджэння, дзякуючы без перастання працуючым абозам; дохтары і санітары даглядаюць раменных на пол бітвы с самаахварнасьцю.

Нігледуючы на зьменчывую пагоду нашыя зятуні без перастанку нападаюць на ворага з бомбамі і кулямэтамі, той час як пяхотныя і артылерыйскія лятуні карэктуюць пакіроўваюць наш напад і дзейнасьць артылерыйскага агню.

Лічба палонных дайшла да 23.000 сярод іх адзін французскі і адзін ангельскі генэралы.

Першы-Генэрал-кватэрмэйстар фон-Людэндорф.

Вячэрні адчот:

Міжы Суассонам і Рэймсам новыя ўспехі.

Бюро Вольфа.

чал. толькі на 80.

Лік сталуючыхся у афіцэрскай сталюках, у семінары і пры бюро (Петрапаўлоўская, 59,—дзякуючы эвакуацыі, упаў с 800 на 390 чал.

Усяго да сягоняшняга дня эвакуіравано ў акупаваныя мейсцы і у Расію, а так-сама Фінляндзію, па весткам афіцэрскага бюро, 2480 чал. с сямействамі.

Пасля 1-го чэрвеня, г. з. па аканчанні паверачнай рэгістрацыі, гэтыя лічбы яшчэ болей паменьшаюць.

Развакуацыя у Літву, часова прыпыненая, ад 1-го чэрвеня, як паведамляе літоўскі камітэт удекачоу, пачнецца зноу.

Наталіцкае свята „Божаго Цела“ адсвяткавалася таржэсцэна ў тутэйшых касцёлах учора, 30 мая.

З гэтай прычыны крэстны ход адлажылі на нядзелю, 2 чэрвеня.

Гастролі нямецкага тэатру „Усходні фронт“ пачаліся ў мескім тэатры ад серады, 29 мая.

Еўрапейская труппа перабралася з мескага тэатру у Камэрны тэатр.

Епархіяльны зьезд духоўнаго і міран, намечаны ў Менску ў пачатку чэрвеня, адкладаецца на нівядомы час, глаўнае дзеля браку почты і матэрыяльных сродстваў, дзеля таго што тутэйшы свечны склад, на чый грошы зьезды наогул сазызаліся, цяпер самучь трымаецца.

Упраўленне нямецкага ваеннаго паліцмэйстэра, пераішоў-

шы ад учарайшага дня у памешканне б.—штаба міліцыі ўступіло ва ўсю поунату сваіх прау і абавязкаў к міліцыі, якая цяпер ужо ні тычыцца мескаго самаупраўлення карыстаецца толькі субсідыяй Нікатарым з б. паліцэйскіх чыноу, служачых да пераварота, у прыемі на службу па міліцыі адказана.

Інспэктарам крмінал-паліцыі пры паліцмэйстрэ лічыцца Хэпнер, служыўшы до акупацыі краю ў мейсцовым раённым скураным камітэці.

Усе працаздольныя мушчыны і кабеты, без вядомага заняцця, павінны да 1-го чэрвеня зарэгістравацца ў караульнай свайго міліцэйскаго вучастку дзеля атрымання работы.

Ні явіўшыся, ні прыняўшым яе ні будуць выдаваць харчовага пайка.

Гэта распараджэнне выходзіць ад нямецкай камэндантуры.

Менскае Консульства Украінскай дзяржавы паведамляе, што сягоння, 31 мая, а 6-ай гадзіне раніцай, адпраўляецца на Украіну с Віленскаго вакзала эшалон запісаўшыхся афіцэраў, дохтароў, чыноўнікаў, сьсяпер міласэрдыя і салдат: усе пазінны явіцца а 4-ай гадз. раніцай.

Ніявіўшыся траціць право на паек, выезд і выключачацца з рэгістрацыйных спіскаў.

Курсы беларусазнаўства. 31 мая лекцыя Т. Грыба: «Нашыя песьняры».

Пачатак а 7 гадз.

Рэдактар А. Прушынскі.

Выдавецтва Т-во «Заранка».